

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2006

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

*„Nu vă temeți. Că, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare,
care va fi pentru tot poporul; că în cetatea lui David vi S-a născut azi
Mântuitor, Care este Hristos Domnul” (Luca 2, 10-11).*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

În această zi de praznic împărațesc, vă salut și eu cu cuvintele îngerilor vestitori ai minunii din ieslea Betleemului. Vă salut și vă vestesc bucurie mare, căci Hristos Domnul s-a născut și pentru noi, pentru fiecare dintre noi cei ce ne numim creștini. De aceea bucuria se continuă de 2000 de ani, bucurie că ni s-a născut Mântuitor.

Această bucurie este vestită de îngeri nu numai păstorilor, ci întregii creații. În Condacul praznicului spunem că *pământul peșteră Celui neapropiat aduce*, iar în alte cântări că *peștera și ieslea L-au primit*. Întregul univers participă la pogorârea lui Dumnezeu pe pământ și se bucură de trimiterea Mântuitorului. *Cerul și pământul astăzi s-au împreunat născându-se Hristos*, spune o altă cântare de la slujba Vecerniei.

Creșteți și vă înmulțiți, umpleți pământul și-l stăpâniți a fost porunca lui Dumnezeu la crearea omului (Facere 1, 28). Coroană a creației, omul nu numai că aduna întru sine elementele universului, materialul și spiritualul, dar avea și menirea să ofere acest univers Creatorului, să spiritualizeze lumea și să o înalțe către Dumnezeu. Părintele Stăniloae vorbește despre o legătură puternică dintre om și lume: *Lumea sau natura este o parte a naturii omului, deci condiție a existenței și a dezvoltării omului pe pământ. Dar natura este și mediu de comunicare inter-umană, prin natură omul influențează semenii, în bine sau în rău*. Căzut în păcat, omul își pierde însuși rostul existenței lui pe pământ, și odată cu el întreaga creație suferă. *Făptura a fost supusă deșertăciunii, nu din voia ei, ci din cauza aceluia care a supus-o*, spune Sf. Apostol Pavel (Rom. 8, 20). Omul îndepărtat de Dumnezeu duce cu el creația în aceeași îndepărtare care are ca limită moartea.

Dar Dumnezeu nu l-a lăsat pe om și nici lumea pe care a creat-o. La plinirea vremii l-a trimis pe însuși Fiul Său, să ia trupul omului rătăcit și să fie primit de creația ce se îndrepta spre pieire. O cântare de la slujba Utreniei spune: *Văzând Ziditorul pe omul pe care l-a zidit cu mâinile pierind, plecând cerurile S-a pogorât și pe acesta, întrupându-Se din dumnezeiasca Fecioară, îl zidește cu totul din nou*. Iar o altă cântare spune: *Cumplita vrajbă între Ziditor și făptură prin venirea Sa, tăind-o Stăpânul, a pierdut de tot pe pierzătorul vrăjmaș și lumea unind cu puterile de sus, a apropiat pe Ziditor de oameni*. Întruparea Fiului lui Dumnezeu a readus pacea dintre om și

Dumnezeu, a re-așezat întreaga făptură în relația primordială de comuniune, de împărtășire a harului lui Dumnezeu către creatură. Iar aceasta este bucuria pe care se cuvine să o vestim luând exemplul îngerilor, cum spune Sedealna Utreniei: *Să se bucure cerul, să se veselească pământul! Că s-a născut pe pământ Mielul lui Dumnezeu dând izbăvire lumii.*

Dacă înțeleg rostul acestei bucurii oferite de Nașterea Mântuitorului, trebuie să facem pasul următor și să trăim *acum* această șansă pentru fiecare. *Hristos se naște, măriți-L*, cântăm cu toții folosind timpul prezent. Nașterea Domnului este un eveniment prezent și semnificativ, *acum* în timpul nostru și în locul unde ne aflăm. Împăcarea adusă de Hristos, între Dumnezeu și om, întru Dumnezeu și lume, operează *acum*. Primindu-L pe Hristos, lăsând pacea Lui să se sălășluiască în sufletele noastre, ne facem și noi unelte ale mântuirii lumii, ale naturii ce ne înconjoară. Viața noastră plină de Hristos poate fi izvor de îndreptare pentru natura exploatată fără măsură, pentru lumea întreagă ce așteaptă scăpare. Iar dacă ne amintim cuvintele Părintelui Stăniloae, prin această natură îl putem ajuta și pe semen să-l primească pe Dumnezeu. Mântuirea adusă de Hristos se referă și la legătura noastră cu semenul. Am pierdut prin păcat profunzimea cunoașterii semenului, Dumnezeu ne-a redat-o prin Întruparea Fiului. Drumul viețuirii creștine trece prin această luptă de a redescoperi ce se întâmplă cu adevărat cu cel de lângă noi. Această luptă nu mai este însă un efort pur uman, ci Hristos Mântuitorul este cu noi pentru a ne arăta drumul spre sufletul aproapelui nostru. Și acesta este încă un motiv să cântăm *Hristos din ceruri, întâmpinați-L*.

Iubiți frați întru Hristos,

La acest praznic slăvit vă îndemn să luăm aminte la semnificația bucuriei Întrupării Fiului lui Dumnezeu, să ne înțelegem responsabilitățile pentru noi și pentru lume, să privim cu dragoste natura și să dorim să o restaurăm prin harul lui Hristos ce se pogoară asupra noastră. Iar noi, preoți și credincioși ai Arhiepiscopiei, se cuvine să ne bucurăm și pentru binefacerile lui Dumnezeu revărsate asupra noastră. La Congresul din iulie trecut am adoptat noul Statut al Arhiepiscopiei, o nouă temelie pentru misiunea noastră, dar am fost și părtași la hirotonia Prea Sfințitului Părinte Ioan Casian de Vicina ca episcop vicar al Arhiepiscopiei noastre, nou prilej de bucurie și de cuvânt de mulțumire adus lui Dumnezeu.

În această zi de prăznuire vă doresc tuturor sărbători fericite, cu sănătate, pace și împliniri pentru familiile dumneavoastră și toți cei dragi. Noul An să ne fie binecuvântat, să ne înmulțim speranța și să creștem în credința în Dumnezeu.

Vă îmbrățișez frățește în Hristos Domnul și vă urez să petreceți sfintele sărbători ale Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei cu sănătate și pace.

La mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† **NICOLAE**

**Chicago,
Praznicul Nașterii Domnului, 2006**